

[Aksel Larsen.]

at vedtage vort ændringsforslag om, at formueskattens bundgrænse som hidtil skal være på 90.000 kr. Ja, selv om udvalgsflertallet var modstander af disse synspunkter — i hvert fald modstander af vort ændringsforslag — håber jeg, at tinget endnu vil betænke sig, og at vi her kan regne med en større velvilje, end vi kunne i udvalget.

Jeg anbefaler altså, at man stemmer for ændringsforslagene nr. 1, 3, 4, og 5 og stemmer imod ændringsforslag nr. 2. Hvis de af mig nævnte 4 ændringsforslag vedtages, kan vi anbefale det således ændrede lovforslag til vedtagelse her i folketinget.

Johan Asmussen: Det sidste par år har venstre og de konservative ved behandling af udskrivningslovforslaget bebudet, at man ville stille forskellige ændringsforslag, men at man havde måttet afholde sig fra det, fordi skattereformen stadig væk var lige rundt om hjørnet. Jeg havde håbet, at det denne gang var blevet alvor med virkelig mærkbare ændringsforslag. Men forholdene har jo udviklet sig sådan med trekantforhandlingerne og forliget, at man åbenbart endnu en gang har ment at måtte nøjes med noget, som jeg synes man næsten kan betegne som mindre end ingenting — i hvert fald som noget overordentlig beskedent.

Indkomstskalaen har man ikke dristet sig til at pille ved denne gang; det er naturligvis stadig under indflydelse af den opfattelse, at da vi er meget nær ved en skattereform, har man ikke orket at gå i lag med det. Derfor skal vi altså stadig væk slæbe videre med disse uhyrlige procenter i marginalbeskatning i stedet for at begynde at glatte ud på den pukkel, der findes i mellemindtægterne.

Det eneste punkt, man har fået pillet lidt ved, er formueskatteskalaen. Regeringens forslag havde allerede givet bundgrænsen en vis ajourføring til 150.000 kr., men den lille rettelse op til 200.000 kr., som er kommet ud af forligsforhandlingerne, opfylder på ingen måde det formål, som endog regeringen havde sat som overskrift, når man i det hele taget ville foreslå en forhøjelse af grænsen. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen har som ordfører gentaget, hvad der var formålet, idet han sagde, at de papirformuer, som den 13. almindelige vur-

dering medførte, vel egentlig ikke kan formuebeskattes. Det er jeg ganske enig i. Det kan de ikke. Det gør man dog alligevel, idet man sætter grænsen for formueskattelettelse ved 600.000 kr. Hvis synspunktet, at man vel egentlig ikke kan formuebeskatte disse papirværdier, er rigtigt, bliver det ikke forkert, fordi man kommer op over de 600.000 kr.

Den eneste grund, jeg kan se til, at man overhovedet standser ved et sådant tal, må være en eller anden gammel, forhistorisk forestilling om, at et menneske, der har så forfærdelig mange penge som en formue på 600.000 kr., må være umådelig velhavende, må være en af de væmmelige kapitalister. Men sådan er det jo på ingen måde i dag, navnlig ikke for dem, der kun har renterne af en formue af leve af, og da slet ikke for de mennesker — som nok ikke er så få — der har formuen båndlagt og kun har indtægten af den, men alligevel skal betale både indkomst- og formueskat. Jeg nævnte ved første behandling et uhyrligt eksempel om en mand, der i realiteten tidligere havde en formue på 600.000 kr., men som ved forhøjelserne af ejendomsværdierne kommer op på en formueskat på godt 14.000 kr. mod tidligere 7.000 kr., en skatteforhøjelse, som skal betales ud af den samme indtægt.

Siden har jeg set et andet lige så uhyrligt eksempel. Det stod omtalt i Jyllands-Posten den 7. januar i år og drejede sig om en ældre, kostbar villa, der i ejendomsskyldværdi var blevet forhøjet fra 370.000 kr. til 960.000 kr. ved den 13. alm. vurdering. Jeg vil gerne citere:

„Da ejeren i forvejen har en kontant formue på én lille halv million kroner, fordi han ville klare sig selv i alderdommen, kommer han efter forhøjelsen af vurderingssummen til at betale 25.000 kr. i formueskat, et pænt beløb i ejendomsskatter — og resten af det, formuen kan afkaste, i indkomstskat. Den pågældende nødsages til at sælge villaen, men da den ikke indeholder væsentlige lån, får han på grund af de særlige udbetalings- og prioritetsforhold for tiden reelt kun omkring 550.000 kr. for den. Da manden købte sin villa for 300.000 kr., var kronens værdi ca. 3 gange højere end nu. I virkeligheden får han derfor i dag mindre for ejendommen, end han gav — og den